

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un fir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se însoapă.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „la loterie”.

La
Abonament lunar
pentru
Septembrie st. vechiu
invită
Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Motive patriotice.

Omer era reclamat odinioară de 7 orașe ale Greciei, ca cetățean al lor. În Ungaria se luptă aproape tot atâtea orașe pentru câștigarea universității a treia. Astfel e Pojuna, Cașovia, Seghedinul, Debrecinul etc. — Timișoara. Această cetate găvească însă e mai modestă. Nu cere dela guvern universitate, ci numai o facultate de drept.

Zilele aceste a apărut în ziarul din Timișoara un memorandum al primarului de acolo, adresat ministrului de culte, în care se solicită ridicarea unei astfel de instituții superioare.

Până aci lucrul ar fi în regulă, căci fiecare oraș are drept a cere dela stăpânire favoruri și noi ne mărginim poate a lua o mică notiță despre memorandumul nobilului primar.

Lucrul însă ni-se prezintă altfel, îndată ce vedem motivele, pe cari se razimă acest memorandum.

Motive adevărat patriotice!

— Eată între altele în ce colorii patriotice arată primarul Telbis orașul Timișoara:

„In deceniul ce a urmat luptei pentru libertate”, zice faimosul memorandum, „Timișoara earăși a fost cu totul izolată de patria-mamă, perzând toate succesele câștigate cu multă trudă atât pe terenul instrucției, cât și pe al administrației. Îndată ce însă orașul și-a revenit în fire de sub aceste desastre, recăstigând disponibilitatea proprie, de nou s'a pus din răspuneri pe muncă culturală și a maghiarizat mai înainte de toate cu deservire tot ce formează un factor pe terenul culturii și al vieții publice.”

„Deja la sfârșitul anilor 60 s'a maghiarizat administrația orășenească într'atâta, încât limba maghiară a fost declarată de limbă oficială.”

„In anii 70 s'a început maghiarizarea instrucției școlarelor populare ou toată energia. Școalele confessionale s'au transformat în școale orășenești, fiind introdusă în acestea imediat limba maghiară, — ear' în anii 80 toate școalele din oraș au fost maghiarizate.”

„Dela anul 1879 căpătă orașul nostru o școală industrială ou limba de propunere exclusiv maghiară.”

„Un progres deosebit de mare s'întem în poziția de-a arăta în ultimii 20

ani pe terenul educației naționale a fetelor.

„Energica acțiune de reformă, a Timișoarei, condusă de spirit național chiar și față de perfecționarea comercială mai înaltă, precum și față de școala civilă a produs rezultate bune.”

„Dar' și în afară de școale, burghezimea timișoreană a creat numeroase ziduri de apărare, mari și puternice, în serviciul înaintării culturii maghiare. În orașul acesta desvoaltă activitate mai multe reuniuni, dedicate unor scopuri curat științifice.”

Memorandumul arată apoi în termeni lăudaroși, cum s'a efectuat totala maghiarizarea a teatrului orășenească și ajunge în fine la concluzia următoare:

„Orașul nostru a făcut tot ce s'a așteptat dela el din punctul de vedere al edificării statului național maghiar și al consolidării societății și, în urmare Timișoara e deamă, ca să se înființeze în ea o școală superioară. Ridicarea unei academii în orașul nostru ar însemna așa zicând încoronarea muncii culturale de până acum. A sosit timpul, ca chestia unei academii, care ar completa organizația culturală a Ungariei-de-sud, să fie pusă la ordinea zilei.”

Basat pe aceste, primarul — cum vedem — în numele reprezentanței, roagă pe ministru să ridice o academie de drept în Timișoara, ca prin aceasta să se pună vîrf stîlțelor de maghiarizare.

Memorandumul acesta constituie un act remarcabil pentru raporturile din Ungaria. Deoparte ne arată pe Șvabul ou sentimente naționale tot și gata a primi, chiar cu umilirea sa de om, orice fărîmătură de pe masa stăpânului, de altă parte ne indică acea direcție peacătoasă, care ridică și întărește tot mai mult murii despărțitori dintre cetățenii aceleiași patrii.

Vrei să ai favoruri — dă-te de maghiaron; vrei să fii favorizat de guvern, pune-te în serviciul maghiarizării.

Așa era cânteoul printre Șvabii din Bănat până mai ieri alaltăieri. Telbis, primarul, creatura lui Băufy, este și el o tristă reminiscență a acestui timp în apunere. O nouă generație se ivește, care poartă în sufletul ei idealul național și umblă ou fruntea ridicată și nu umilită.

Dovadă pentru aceasta este între altele apariția de ziare germane naționale între Șvabii din Bănat, cari au înscris pe steagul lor: deșteptarea națională.

Pe cât de dejositoare și condamnată este direcția veche, a cărei resursă este și memorandumul din Timișoara, pe atât de vrednică și laudabilă este noua mișcare, care are baze naturale și solide.

Sibiu, 3 Sept. 1901.

Pașivitate în Bucovina. „Deșteptarea”, foaia partidului popular național din Bucovina, publică în fruntea numărului seu dela 1 Septembrie n. următorul advertisement, adresat alegătorilor români:

Alegerea deputatului pentru curia a V. e fixată pe 10 Octombrie a. c.

Câteva persoane, al căror sentiment național și independență de caracter sînt prea bine cunoscute și cari nu posedă încrederea națiunii, s'au grăbit a candida toamă pe dl Tudor cav. de Flondor, proprietar mare în Rogojinești, pentru a răni și a sfășia și mai adânc sentimentele națiunii.

Partidul național-poporal nu primește și nu poate primi această candidatură.

Partidul național-poporal nu are încredere în persoana dlui Tudor cav. de Flondor, alăt pentru al seu indiferentism național și lipsă de independență, cât și cu privire la programul seu, care reprezintă numai o încercătură de cuvinte fără ca să reese oarecare principii politice curate și înălțătoare pentru poporul nostru.

Fiind dela alegerile trecute încă proaspăt în memorie mijloacele cu cari se împedă în țara noastră liberă manifestare a voinei și nevoind noi a espune din nou poporul presiunii unor elemente, ce cultivă numai corupția, partidul național-poporal ve recomandă de astă-dată până la deplină clarificare a situației în toate comunele abstenență absolută.

Nu mergeți de astă-dată la alegeri.

Partidul național-poporal privește ou încredere în viitorul poporului român care va ajunge fără milă străină prin propriile puteri la exercitarea drepturilor sale garantate prin constituțiune.

Comitetul central al partidului popular-național.

Macedonia și Albania. „Kölnische Zeitung” a ajuns în posesiunea unui interesant act din anul 1898, subscris de opt conducători macedoneni și tot atîția conducători albanezi. Actul conține literele fundamentale ale comitetelor naționale macedonene și albaneze, până acum nepublicate. În sensul acestui act Turcia-de-nord s'ar împărți în două provincii autonome. O provincie ar fi Macedonia, a doua Albania. Guvernorii acestor provincii ar fi denumiți

de către Sultanul ou înțelesul celorlalte puteri, pe câte 5 ani. Dacă pentru Macedonia nu s'ar afla guvernor potrivit, se recomandă Francisc Iosif principe de Battemberg. Conducerea și guvernarea provinciilor s'ar face pe baza ou de prezent se guvernează Rumelia-occidentă. Sultanul a aflat despre aceste planuri prin residentul turcesc din Sofia și imediat a trimis doi adjutanți ai sei în Albania. „Köln. Zeit.” scrie, că pe baza unor documente nepublicabile, ușor s'ar pute face agitație în direcția aceasta atât în Macedonia, cât și în Albania.

Plățiți. „Bud. Hirap” află din izvor sigur, că guvernul intenționează a face în decursul anului curent un împrumut de investițiune de 50 milioane coroane, pentru construirea canalului Budapesta—Gongrad, a unui port comercial la Budapesta, a căilor ferate secutești și a unei noue gări în Budapesta.

Plătește Române, ca să vezi resfă-tându-se pericunajii din Budapesta!

Consulat mexican în Viena. De când ou uciderea lui Maximilian, fratele Monarhului nostru și fost împărat al Mexicului, relațiunile diplomatice au fost întrerupte între Austria și Mexico. Anul trecut edificându-se o capelă întru amintirea morții lui Maximilian pe locul espierei lui, s'a votat prin delegațiuni creditul pentru postul ambasadorului austriac în Mexico. Ambasadorul mexican, Don José Teresa y Mirando și-a presenta, zilele aceste scrisorile de acreditare.

PĂRECHEA REGALĂ A SERBIEI își începe turneul de călătorie în 9 l. c. prin vestul Serbiei, cercetând mai multe orașe. Călătoria va dura 14 zile. Părechea regală va fi însoțită de prim-ministrul Vuici și de Stefanovici, ministru de interne.

Se afirmă, că călătoria are însemnătate politică.

Ferește-ne Doamne!...

Ou acest titlu „Cronica” din București scrie următoarele:

După ziarul rusesc „Pravoslavni Vostok”, se anunță acuma apariția în București a unui ziar german, care se apere acul rămânerea României alipită la tripla-alianță.

Eată dar' o dovadă strălucită, că sîntem o țeară de care Europa ține seamă, pe care se bat cele două mari alianțe, ca s'o aibe între ele.

În geamie, Sultanul asistă din locul seu invisibil la serviciul divin, dar' nu ia parte la rugăciune, și în loc să facă namaz-ul consacrat, mintea-i e preocupată spre a da ordine privitoare la ceremonie, a trece în revistă lista asistenților la Selamlîc și a transmite celor mai principali și mai cu vază dintre ei salutările sale. Aceasta esplică că a asista la Selamlîc e mai mult o curtenire reciprocă.

Pe la sfîrșitul serviciului divin, o trăsură cu două locuri, înhamată cu doi admirabili cai albi, conduși de căpăstru, vine și se oprește în fața porții geamiei. Aceasta a doua trăsură readuce în palat pe Sultan, care de obicei se urcă singur și singur mână caii.

De abia atinge hățurile, și caii se reped în galop, ear' mulțimea de curtezani, demitari, generali se repede în urma sa ca o turmă de căni în goană, urma pe jos, alții călări, înghesuindu-se, întrecându-se fiecare în șiretlic și agilitate spre a atrage asupra-și atenția stăpânului care șede în trăsură impasibil și indiferent.

Reîntors în palat, Sultanul se odihnește puțin, apoi acordă audiență la câțiva membri din corpul diplomatic, și apoi imediat se cufundă în munca grea ce-i impune conservarea sacrei sale ființe.

Sultanul, care e atât de neîncrezător față de oameni și în privința religiei e plin de contradicții. Abdul-Hamid e filosof: nu e nici pios, nici necredincios. E înainte de toate superstițios:

O să asistăm la lupta omerică căci are să fie de sigur omerică, a celor două z are, ou adevărat străine și o să avem zilnic dovezi de marea noastră importanță.

Nu mai să nu se repete veșnic adevărată poveste a luptei dintre cei doi birjari, cari se certau pe mușteriu.

Să n'o pășim ou bietul mușteriu, care încassa toate loviturile pe cari cei doi birjari beligeranți pretindeau că și-le adresează lor.

De aceasta trebuie să ne cam temem, pentru-că de obicei așa se înțemplă lucrurile, când cei mari manifestează o dragoste prea mare unui stat mic.

Și povestea cu judecata lui Solomon earăși să n'o uităm, mai ales că ambele mari puteri ce se ceartă pe noi, fiindu-ne mame vitrege, nici una n're să strige, când Solomon va spune: să tăiem copilul în două!

— Mai bine dă-l întreg ei!

Dar' earăși nu trebuie să ne alarmăm prea mult, căci să nu uităm, că Austria și Rusia sînt perfect înțelese, ca să menție statul-quo în Orientul Europei!

Ori-cât am respecta acest fapt pozitiv, indiscutabil și imposibil de schimbat, tot nu credem că l'am repetat îndajuns, fiindcă poporul nostru, neîncrezător din fire, tot are să se îndoiască de cuvântul Austriei și al Rusiei.

Așa este Românul, ori-ce-i spui, el răspunde: ferește-mă Doamne de cîsaul cel rău.

De, ce voiți, sîntem strănepoții lui Traian și am moștenit frumoasa zicătoare:

Timeo Danaos et dona ferentes!

Sau cum se traduce pe românește: Mă tem de dandana și zic: Doamne ferește!

Ori-cum, trebuie să recunoaștem că sîntem la mare preț. Curtea pe care ne-o fac cele două mari împărății vecine nu se poate să nu ne măgulească.

Nu e vorba, s'au mai bătut și altdată, vecinii pe noi, dar' ce are a face!

Atunci se bătea Turoul ou Leșii, Ungurul ou Tătarii; azi două mari împărății se ceartă pe noi și două din acele împărății care totdeauna au avut cuvînt cinstit și purtare frățioasă.

Turul ne sleia hănasale; Leahul ne lua să-i ajutam la războiu, dar' unde s'a mai pomenit în cursul veacurilor ca Neamțul sau Rusul să ne ceară ceva.

Avem a face de astă-dată ou oameni nobili, cari doar' prietenia noastră ne-o voese.

religia sa, ou și întreg caracterul seu, e plină de frică și groază. Are frică de moarte și de cele ce urmează după ea; și în acele superstiții sale se roagă cu pietate, ou esaltare.

De altă parte însă șeful credințelor nu îndeplinește cele cinci rugăciuni reglementare zilnice, ordonate de Coran. Nici nu ține postul Ramadanului. Totuși însă ține a atrage simpatia poporului seu fanatic, afișând sentimente religioase.

Faptul că Sultanul e un bun musulman nu esclude de a fi ostil creștinilor, pe cari îi urește. Totuși, afectează nu numai toleranță, ci chiar respect pentru diferitele alte religii. Astfel, când primește pe patriarhul ecumenic îi spune că ortodoxismul e religia cea mai bună și mai puternică. Când primește pe marele rabbin îi spune că legea lui Moise se potrivește mult cu mohamedanismul. Când primește pe arhiepiscopul catolic face elogiul maiestății papismului, și toate acestea ou o devoțiune pioasă și profundă. Postul mare măiestru de ceremonii Munir pașa povestește un episod tocmă în privința acestuia din urmă. Într-o zi lăuda ou o rară devoțiune religia catolică către reprezentantul Papei. Dar' de abia acesta pleacă zise către Munir-pașa rîzînd ou leacăm:

— Imbecilul, a crezut toate câte

le-am spus. (Va urma).

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Din viața Sultanului
Abdul-Hamid.

(Urmare).

Când sună ora 11, e venit momentul cortegiului imperial. Oficiarii din garda imperială parourg rîndurile soldaților și aruncă o ultimă privire pe uniforma lor. Mulțimea, ascunsă în dosul caveriei, în jurul geamiei, se îndesește mereu. E compusă mai ales din femei din popor, a căror feregele ou varietatea colorilor lor deschise dau o nuanță veselă privelistei. Eunucii ou chipuri brutale umplu curtea și se îndreptăază, purtând stambuline lungi negre, spre geamie. Unii din ei duc niște săculețe în care se află papuci, pe cari Sultanul poate să vrea să-i încalce intrînd în geamie, bani, ce de multe-ori distribuie, arome pentru cădelnițe, etc. Un Arab enorm, urmat de mai mulți servitori, mai urît decît toți, traversează curtea clătîndu-se: e Alțefa Sa, păzitorul haremului, care poartă titlul solemn și lung ca și statura „Dar-us soadet-us-scrife-angasy”, adică „Paznicul porților fericiite”.

Altă-dată, influența misterioasă a acestui personaj înalt era imensă; confident al tuturor intrigilor șerailui, de multe-ori singur martor al orgiilor stăpânului, esecita o autoritate a-totputernică. Astăzi însă influența sa a

scăzut mult și el a rămas numai ou prestigiu de odinioară al oficiului seu.

Deodată Guidis Meemuru, adică măiestrul de ceremonii dă semnalul ca toți să fie gata. Atunci pe balconul minarelei apare figura întunecată a hogaiei, care, ou o voce stridentă și plîngătoare, chiamă mulțimea la rugăciune. În același moment, în mijlocul șgomotului marea poartă a palatului se deschide largă, prin care năvălește un val aurit de pașale, ministri și curtezani care însojește trăsura Sultanului. Atunci, în mod brusc, prin schinteierea săbiilor și baionetelor, se ridică un strigăt ce pare a se prelungi până la cer, repetat de două-ori și dominînd sunetele instrumentelor musicale, care întonează marșul imperial „Hamidie”, „Pađiaimiz cioo yasa, adică „vieță lungă pađiașului nostru”.

Când asistă la Selamlîc vre-un suveran sau principe străin, prezența încântătoare a câtorva doamne din harem dă ceremoniei o maiestuositate deosebită; vre-o zece trăsuri luxoase ale Valide-Sultanei, ale fiicilor Sultanului și ale doamnelor din suita lor, defilează încet, pe când trupele prezintă armele.

Fiii Sultanului vin deosebit, călări, în niște uniforme admirabile și ou suite lor iau loc în fața pavilionului diplomatic, așteptînd pe Sultanul. Și nu e nimic mai comic decît a vedea pe cei mai tineri din acești prinți, băieți în uniforme de generali și coloneli, luînd pose grave militare și salutînd ca persoanele mature și oficiale.

Mai trec câteva momente într'o așteptare solemnă. Nici cel mai mic sunet, nici o respirație... soarele de amezzi își proiectează razele-i orbitoare pe uniformele aurite și pe armele strălucitoare.

Ceremonia.

Sosirea Sultanului. — Aclamațiunile mulțimii. — Primirea sa în fața geamiei. — Reîntoarcerea. — Sultanul și religia sa.

Sultanul e îmbrăcat ou marele Selamlîc al Ramadanului; dar' simțind acul siguranță mai mare, și înțelegînd în același timp că-l privește atîția străini, e mai vesel și răspunde în mod afabil ou o privire binevoitoare sau ou un gest la manifestațiile respectuoase ale publicului din pavilaoane. Dorința de a plăce străinilor, de a le apăre plin de sănătate, lipsit de griji și afabil constituie una din grijile sale permanente.

În urma casei militare și civile a Sultanului vin ecuyerii conducînd de frâu cățiva cai arăbești, ou harnamente bogate. Cortegiul splendid traversează marea curte în sunetele marșului imperial și se oprește în fața geamiei. Sultanul descinde atunci din trăsura, urcă treptele portalului, de unde mai salută odată mulțimea ce-l aclamă și dispere în geamie.

Șeful-islamii, ministru cultelor, ulemale și imamii vin întru întîmpinarea sa, pe când un oficer, ou un deget în sus ca profetii, spune frasa tradițională: „Pađiaha! Nu te fuduli, ci amin-tește-ți că există un Dumnezeu mai mare decît tine!” Cuvinte pe care le ia vîntul!

Propaganda pe care o fac în țeară și unii și alții nu are nimic primejdios pentru viitorul sau pentru existența statului nostru.

Dragostea pe care ne-o arată este cu desăvîrșire neinteresată și putem să privim la lupta dintre ei cu cea mai mare liniște, fără nici o grijă.

Dimpotrivă, se ne bucură, că și Rușii și Nemții sînt ziere în București. Apariția acestor ziere dovedește, că avem o mare importanță politică și că de acum se cîmîntează și se consolidă de-apurarea independența noastră; așa după-cum stabilirea la noi a unor mari institute financiare străine, invazia capitalurilor străine, dovedesc că sîntem o țeară serioasă, cu organizație de stat bine întemeiată, că inspirăm încredere lumii civilizate și că nimenia nu se teme să-și vire banii în întreprinderi comerciale și industriale la noi.

Apariția ziarului rusesc și a celui nemțesc este cea mai bună dovadă, că toți își dau seama, că nu mai sîntem o țeară de cucerit, ci o țeară de convins, de linguit, de ademenit cu vorba dulce, pentru-ca să oferim sprigina noastră.

Bre! cum s'au schimbat vremurile! Ia întoarceți-vă privirile puțin înapoi!

Mihail și Ștefan stau vecinic cu sabia trasă, când la un hotar, când la altul și în fiecare zi țările române erau năpădite de hordele străine.

Ce pași uriași am făcut spre siguranță!

Cum ne îndrăgesc străinii!

Ferește-ne Doamne de prieteni!

Fantelist.

Din Seini.

— Pentru lămurirea publicului cetitor —

(La scrisoarea deschisă din „Tribuna” nr. 125—127 a. e.)

În „Tribuna” nr. 125—127 din a. e. a apărut o „Scrisoare deschisă, adresată Escel. Sale domnului episcop Dr. Ioan Szabo, în Gherla, în care cel 17 subscrisor anonim descriu în colorii — până la întunecime, — umbrase, stările precare a parohiei Seini, ținătoare de diecesă Gherla, și situată în comitatul Sătmăruului, unde se resuma și activitatea preoției mele de 22 ani în 14 puncte alarmante, excepționând cu multă îndrăzneală lucrarea comisariatului episcopesc, criticând aspru și guvernarea diecesană, — cer, cu insistență, dela Escel. Sa dl episcop, nici mai mult nici mai puțin, decât capul meu, — adică lipsirea mea dela acest oficiu și beneficiu.

Acei subscrisor anonim mărturisesc, cumcă: „și-au ales calea publicității, unde nu vor fi admise înșinuările și șoaptele mincinoase menite a denatura adevărul.”

Ei bine: „Care-i adevărul?”! Scrisoarea deschisă cîntă și despre mine, însă nu-i adresată mie; de altă parte afacerea adusă înaintea publicității, cu multă impaență, era menită bagheamă, de-a presiona pe Escel. Sa dl episcop de a aduce judecată în favoarea acusei. A trebuit ca să mă fereșc de a cad și eu sub acest prepus. Ori de cumva le întentam proces de presă cerând alt judecător — ocolind pe episcopul meu, unde era afacerea toată pentru judecare, — greșeam greu în contra disciplinei cinului meu în care am îmbătrânit. După-ce însă, s'a adus deja „deliberatul” în care m'am rezolvit a da următoarele lămuriri, cu cari sînt dator stim. public cetitor, din care fac parte; sînt dator „Tribunei”, carea alevat chestia fără scrupul; și sînt dator reputației mele, căci „calumniare fortiter et audacter semper aliquod habet.”

Activitatea mea de preot în Seini, petrecută în muncă continuă peste 22 ani, nu stă din 14 puncte interzicte și puse în lumină falsă, cari le pot enara, „mutatis mutandis” despre ori-și-care preot; ci stă din următoarele 3 capitole mari, în cari acole puncte sînt numai semnări de margine, puse de mîna străină, cu scop puțin laudabil, de a mînji cartea. Și anume:

I. Strămătura dela capătul opidului la piață, și zidirea de nou a bisericii, școalei, a căsilor parohiale, dimpreună cu superedificale aceluia, aflătoare toate învechite, de lemn, și în ruine la anul 1879; ba puase sub amenințare polițienească de-a fi închise cele 2 dîntău pentru pericolitatea lor.

Lucrările acestea toate le-am planșat, condus și efectuit eu însumi ca măiestru, — am instruit zidarii, bărdagii și petrarii cu apă succes, — că învăța Romanul, — încât cei mai mulți dintre aceștia ocaziunea intrării în vigoare a legii industriale, pe temeiul atestării mele au primit dela pretor: concesiile industriale (iparendedely).

De după cunoștințele și legăturile mele am esoperat ajutoare și împrumuturi ieftine, de s'au putut găti acestea,

Am îndemnat prin faptă și esemplul meu propriu, poporeni mei la danie și lucru, de am putut utiliza puterea crudă a vitelor de jug, și a brațelor muncitoare, — ce poate rămănea nefolosită în favorul celor două așezăminte ale noastre culturale, adică biserica și școala, atunci, când la intrarea mea în parohie, — precum dovedesc scootilele bisericești — am aflat capitalele cuadunute spălate toate; bani gata 1 fl. 8 cr. și puțină avere desolată întocmai ca și zidurile, și situată în loc sălbatec — apăsos.

Acestea sînt lucruri notorii în Seini și jur.

II. După mutarea și gătarea acestora „pro necesse et posse” numai pe la anul 1886, tot tocmind și augmentând câte ceva la biserica, parohie și școală, am înființat atunci încă numai al 4-lea institut de bani „Perseului” cu puțula, care apoi sub conducerea mea și cu concursul bărbatilor zeloși la anul 1892 a ajuns de a fi un institut de bani considerabil sub numirea „Sătmăreana”, care afară de aceea, că providea trebuințele jurului, mai coadună și inteligența ei, dînd pe deasupra la 5—6 familii, ce o conduc, subsistență onorifică. Apoi cîți se mai corotesc pe lângă ea?

III. Tot cu înființarea institutului de bani, paralel, ca nu numai inteligența, ci și poporul se aibă ceva folos de activitatea mea, am esarîndat o moșie de 600 jugere și o am subîmpărțit eu însumi, cu lucrarea mea proprie de inginer, între 60 familii, poporeni de ai mei, trăgînd la sorți dimpreună cu mine toți. Arînda aceasta după multe peripecii și tîrguțeli la anul 1893 a ajuns a fi proprietatea noastră funduală întăbulată, angajându-se la acest tîrg capitalele „Albinei” din Sibiu.

Conducerea economiei, dedarea poporului pentru o astfel de asociere, împăcarea divergențelor și a lăcomiei, plădirea ratelor etc., mi-a dat multă ostenală și mi-a mistuit mult timp de lucru fără-ca să am de acolo ceva folos real.

Din aceste 3 soluri de lucrări este destul unul pentru un cap de familie, ca să-l cultiveze, pe lângă afacerile sale proprii oficiale, familiare și a câștigării de pâine.

Activitatea aceasta a mea, ce s'a apreciat de bună intenție și de mult folos, prin mulți bărbai competenți și cu vază de ai noștri, s'a adus înaintea prin jurnalistica noastră cu multă laudă, și s'a recunoscut de folositoare și binecuvîntate de cei mai de aproape interesați în așa măsură, încât mi-s'a dat titlul măgurilor de: „Preot model.”

Natural, a trebuit să urmez și „reacția.”

S'a început a se critica toate lucrările acestea ale mele și a se căuta nu „de bune”, ci „de rele”. Reacția aceasta „și-a ajuns culmea în cele 5—6 arătări făcute contra mea prin reprezentantul acusei, cum se numia el înșuși pe sine, unicul inteligent din cei 17 subscrisor, și provăzute cu mai multe subscriseri a poporeni mei, cari mai ieri alaltăieri îmi strigau: „la mulți ani”, ear acum seriau episcopului meu: „ia-ni-l de pe capul nostru.”

Acest reprezentant al acusei este un bărbat născut în Seini, la anul 1851, din părinți economi cinstiți, cu dare de mîna și cu multe rudenii, umblat și prin școalele dela Cluj, ajuns apoi ostaș, unde plîndit serviciul ca corporal a fost aplicat la poștă, mai tîrziu la telegraf, de unde la anul 1888 pentru boala lui de „nervositate febrilă” a fost dimis din centru cu o proviziune de 900 cor. în pensie, așezându-se în moșioara lăsată lui de părinții sei în Seini.

Pe atunci eu ca preot aveam: oficiul de protopop, arînda moșiei, conducerea „Perseului”, agentura „Albinei” și a „Transilvaniei”, deci lucru berechet și de ajutor nici un bărbat român inteligent în Seini, afară de un advocat și învățător confesional, cuprinși ambii cu afacerile lor proprii.

Din respect social, ba și zicem doar pe puținul naționalism, l'am aplicat pe acest domn pensionat, la „Perseiu” cu titlul de vicepreședinte și cu plată, care l'a egalat pensia. M'am făcut eu și soția mea și nașul pruncilor lui.

Fondându-se mai tîrziu „Sătmăreana”, l'am recomandat și așezat de comptabil la acel institut cu plată de 2000 coroane. Ca și un bărbat, care avea comptabilitate de stat, nu-i vorba, a lucrat lucrul mecanic la institutul de bani cu succes, însă boala lui de „nervositate febrilă”, ne-a făcut multe peste mîna, atît în arînda moșiei, cît și în economia publică.

La institutul „Sătmăreana” a trebuit ca să am eu el o afacere destul de gravă disciplinară, care s'a finalizat, că a fost lertat din respect față de institut.

În cursul timpului, dacă s'a întărit institutul, — s'a ivit ideea — de a schimba conducerea preoțescă a institutului, prin cutare domn mirean. — Ba au urmat și timpurile nefaste a altor divergențe, se le zicem politice.

Celor de altă părere cu mine le-a convenit tare bine, serviciul oferit contra mea al comptabilului meu, adică al reprezentantului de acum al acusei. În fine la anul 1897 fui absolvat dela conducerea institutului „Sătmăreana”, ur-

mându-mi de director substituit, d-nul comptabil.

Am fost necesitat de a cerea înaintea tribunalului reg. neteminiția amovării mele; pentru-ca de cumva eșiam vinovat — nu mă băgam în gura leului. În urmă afacerii s'a complanat.

La gravaminele reproduse la titlul meu în „Tribuna” nr. 127 a. e. cu privire la conducerea institutului, răspund:

„Sătmăreana” este asemenea unei mori mari și frumoase provăzută cu morari și ucenici în abundență, — însă cu „măcinis pufin”. Văzînd eu ca director, că institutul are regie mare, — m'am născut de a aduna capitale cât de multe fructificatoare. Mi-s'a imputat greu acest lucru, obiecționându-mi, că așa se vor înmulți și procesele!

Sub conducerea cea nouă a fostului comptabil, — ajuns astăzi a fi și reprezentantul acuzelor preoțesti, — intru adevăr, s'au și replătit aproape 200.000 coroane capitale străine, — însă cum?!

Cliențela institutului nu s'a ajutat nici-cum prin oficianții și conducătorii lui, de a trece peste puntea cea îngustă, și prin ușa cea strîmă, ce se numește „amortizare” și plădirea intereselor, și s'a forțat a solvi la fiecare ocaziune 10%, din capital. Cu modalitatea asta, s'au scos banii dela platnicii buni, cei slabi neputînd une-ori solvi, fără milă și cruțare li-s'a protestat și improcesuat cambile.

Cu publicul s'a tractat dur, din cauza plăților esagerate, înfruntatu-s'a acela în multe forme, și cine numai a putut, s'a născut de a eși din legăturile institutului.

Și urmarea a fost înmulțirea proceselor superflue, prin ce s'a subtras un capital considerabil dela fructificarea regulată. Stergerea alor multor debite, ajunse forțat dubioase; prin urmare, esesarea fondului de rezervă strîns prin mine; și mai pe urmă detragerea intereselor statutare de 6%, dela capitalul acționarilor.

Neputînd suferi direcțiunea și mai încolo această conducere, a făcut o transacție, punînd alt director, lăsându-i dlui reprezentant al acuzelor, cel mai comod oficiu la institut: adică secretariatul, cu un salariu de 2000 coroane.

(Va urma).

Alexiu Berinde,
paroh.

Din Câmpeni.

— 30 August n.

Micul centru al Munților-Apuseni, Câmpeni, earăși a avut o seară plăcută. A fost seară de 29 August n. a. e. în care tinerimea română a aranjat o producție teatrală împreună cu dans și la care au luat parte, afară de cei din centru aproape întreaga inteligență de prin satele vecine. Erau toți conducătorii poporului român de prin Munții-Apuseni întruniți la acea festivitate. Au venit și am venit să spriginim scopul urmărit de tinerimea română din Câmpeni, de a ridica fondul plugarilor români; am grăbit să ne întrunim spre a face cunoștințe, ear pe cele vechi a le reînvi, ca cu atît mai tari să fim și să ne putem apăra totul ce avem și am venit să judecăm prestațiunile tinerilor români din Câmpeni.

Și într'adevăr, nu ne-am înșelat! Cu conștiința liniștită pot afirma, că producțiunea aranjată a fost una dintre cele mai succese de prin părțile noastre, se vede că din bune elemente e compusă tinerimea română din Câmpeni. Cu piesă teatrală au predat „Mireasă pentru mireasă”, comedie în trei acte, de I. Vulcan.

Piesa e foarte frumoasă, dar grea de predat, din care cauză se recere mult studiu, căci la din contră nu are efectul dorit. Tinerimea română din Câmpeni — se vede — că a avut în vedere toate acestea, căci numai după un studiu mai îndelungat s'a putut să o predea într'un mod atît de natural. Am admirat mult pe dragălașele d-șoare Aneta Tomuș și Letiția Corcheș, cît de bine „și-au interpretat rolurile de — mirese. Cu cîtă siguranță se prezentau pe bină și cît de naturală era mimica lor, te făcea să crezi că a trebuit să petrecă mai mult timp la școala specială menită spre acest scop. Rolul cel mai greu l'a avut d-șoara Natalia Jantea de a învîrăbi miresele între sine și pe urmă cu mirii, dar nu i-a succedat a-i învîrăbi, căci „neghiobul” de servitor a greșit titlaturile și n'a dus epistolele celor destinați. Predarea a fost cît se poate de corectă. Ne-a pus în uimire isiețimea cu care d-șoara Jantea a știut să se transpună în rolul de intrigant. Foarte bine au știut să interpreteze rolul Rușandei, d-șoara Gizela Corcheș, care prezenta pe femeia ajunsă din bucatăreasă la aristocrație. Cu vorbele-i întortochiate a produs mult haz în publicul ascultător. D-șoara Domnica Chirțep în rolul Gafiei s'a distins prin interpretarea foarte naturală. Vorbiau toate la înțeles și toate mișcărilor lor erau naturale, nimic forțat. Micile noastre artiste au fost recompensate prin furtunoasele aplauze ale publicului ascultător.

Între d-ni partea leului a avut-o dl Avram Sărb. Foarte bine au jucat și d-nii Sabin Corcheș, Virgil Albesou, Silviu Dan, Florențiu Corcheș, Nicolae Palade, Virgil Corcheș și bine și-a predat rolul și dl Teodor Orlea.

Tinerimea română din Câmpeni „și-a achitat într'un mod demn de laudă datorința, ce a avut-o și am dorit mult ca să nu se mulțumească numai cu atîta, ci să continue pe calea apucată, căci lor le este dat a ne face cîte o zi plăcută.

După producțiune s'a început jocul, care a durat în cea mai bună animație până în zori de zi. Și dacă producțiunea și petrecerea a reușit într'un mod atît de frumos, e a se mulțumi acelor d-ni, cari au aprobat ideea tinerilor și le-au sîrit într'ajutor, lucrînd pentru succesul atît moral cît și material al producțiunii; ear' aceștia sînt patronii lor, d-nii Romul Furdul, protopresbiter, Dr. Săbău Preda și Dr. Zosim Chirțop, adv.

Și acum încă ceva! Maghiarii înțelegînd de intențiunea tinerilor români din Câmpeni, s'au hotărît ca și ei să dea o producțiune teatrală și încă înaintea la a noastră. În ziua primă au sors rolurile, ear' a doua au ținut 2 probe și seara au și predato. Ștînd eu ce intențiune au plănuit d-lor acest teatru, m'a pus pe căte de am luat și umilit nesubscrișul parte, ca să mă conving despre cele ce sînt în stare să facă. Dar' au sfeelit-o rău, căci neavînd timp să-și învețe fiecare rola, au pus pentru fiecare diletant cîte un sufler, și astfel suflerii făceau o gălăgie pe după culise de n'au înțelegat nimic din cele ce vorbesc diletanții. Cu toate acestea „prima-dona” — pare-mi-se — „și-a greșit suflerul, căci s'a încurcat prost și în mijlocul piesei după o pauză de câteva minute — a năpădit-o risul. Acum toate familiile maghiare s'au supărat pe „diletanți” pentru blamagiul secerat. Am amintit acestea numai în treacăt, ca să se vadă ce neocazuri avem să îndurăm din partea „patrioților” noștri, cari mai ieri-slătăieri veniseră cu straița în spate și acum își permit luxul de a ne da ei lecții.

Turistul.

Revista esternă.

Serbia.

Soldații turci, invadînd teritoriul sârbesc dela Velica-Babina, Poiana au ucis țărani dimpreună cu femeile și copiii lor. Poporațiunea dela graniță e foarte esoitată și se presupun conflicte serioase.

Pedepsind comandantul academiei militare, generalul Boscovici, un nepot al reginei Draga, a fost suspendat din post. Corpul oficeresc e scandalizat. Generalul Lazarovici, numit director, a refuzat să primească în urma celor întemplate postul celui dîntău.

Bulgaria.

Conducătorii cei noi ai mișcării bulgare au luat privilegiu în timpul din urmă să declare, că era lui Sarafoff a încetat. Frunțații actuali ai comitetului macedonean-bulgar spun, că activitatea lor se reduce la obținerea reformelor basate în art. 23 al convenției dela Berlin. Manoperelor brigantice, de a câștiga parale pentru acțiunea panbulgară, le-au pus capăt prin admoniția de a nu mai administra bani celor ce vor cere cu amenințări în scopul acesta.

Conflictul chino-european.

„Magdeburger Zeitung” aduce o espunere oficioasă a cauzelor, cari au pricinuit întreruperea călătoriei principelui Ciun la Berlin. Principelui, ca frate al împăratului chinez, nu i-se vor pune condiții înjositoare, dar înainte de toate se așteaptă, ca pactul între China și puterile europene să se încheie.

Anglia și Transvaalul.

Țarul, după știrile ultime, nu va primi pe Krüger, în urma intervenției franceze, care nu vrea să dea ansă la demonstrațiuni, neplăcute lui Nicolae, cît timp se va afla pe teritoriul francez.

America centrală.

Participarea trupelor regulate la revoltele din America centrală e chestie de timp scurt. În Venezuela stau gata 10.000 soldați pentru de a irupe în Columbia. Neorlădulele acestea sînt spriginite de Statele-Unite din America de nord.

Știri mărunte.

În apropierea Salonicului s'a descoperit un magazin de dinamită. Bănuindu-se noua comploturi armene, s'au arestat mulțime de Armeni. — Împăratul Wilhelm a avut o lungă convorbire cu ambasadorul turc din Berlin. Substratul convorbirii a fost conflictul franco-turc.

Convocare.

Despărțământul Oravița al „Asociațiunii”.

Conform §-lui 41 al statutelor și în urmarea decisiunii comitetului cercual din 22 Aug. convocăm adunarea cercuală a despărțământului Oravița al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” pe 2/15 Septembrie a. e., la 11 ore a. m., în Sasca-montană, la care sînt poftiți toți membrii actuali și on. public românesi din despărțământ.

PROGRAMA:

1. Raportul comitetului.
2. Raportul casuarului.
3. Alegerea comisiunilor censurătoare.
4. Alegerea unei comisii pentru înscrierea membrilor noi.
5. Stabilirea bugetului pe a. 1902.
6. Alegerea a doi delegați la Sibiu pentru adunarea generală din 21—22 Sept. a. „Asociațiunii”.
7. Restaurația comitetului cercual.
8. Eventuale disertațiuni.
9. Rapoartele comisiunilor.
10. Eventuale propuneri.

Oravița, în 24 August 1901.

I. Trăilă. George Dragoescu,
directorul desp. p. secretarul desp.

Cronica zilei.

Sibiu, 3 Sept. n. 1901

Începutul anului școlar. Obrăzorii rumeni și veselici ai băieților s'au cam întunecat puțin de grilele începutului noului an școlar. Pe toate stradele vezi cete de băieți discutînd cu importanță noutățile școlare. Părinților pe lângă grilele sufletești le rămăne rolul de a-și scoțoci mereu în buzunare, plătînd în dreapta și în stînga, aprovizionându-și băieții cu toate cele de lipsă. În schimbul acestor griji, acestor jefte, ei prind tot numai spre fericirea băieților, mîngăierea în bunăstarea și progresul lor. Ce mai tîrg vezi în fața liceelor! Tîrg de cărți, unde toți clasicii și autorii se vînd pe câteva pițule. Feriește timpuri ale copilăriei, pentru-ce nu ți nei o eternitate!

La fondul de 20 bani întemeiat de „Reuniunea sodalilor români din Sibiu” pentru acuirea unei case cu hală de vînzare pe seama meseriașilor români din Sibiu, au contribuit următorii: dl Victor Mărginean, notar 1 coroană; doamna Ermina Mărginean 1 coroană; Victor Mărginean 50 bani; Emil Mărginean 50 bani (Bungard); Nicolae Terheș, paroh și soția sa (Tămășasa), dela ambii 1 coroană; Nistor Purdu, paroh, Ecaterina Purdu, preoteasă și fiul Ioan, George, Octavian și Victor Purdu (Rucăr), dela toți 2 coroane; domnișoara Ana Banea 40 bani; Ioan Imbăruș, espeditorul „Tribunei”; Ioan Silaghi, practicant la esacuratorul consistorial, dela fiecare cîte 20 bani; Solomon Făgărășan, paroh și Ana Solomon, preoteasă (Drăguș), dela ambii 2 coroane; Petru Popovici, paroh și fiul Eugen (Streiu-Săcel), dela ambii 1 coroană; Augustin Cosma, paroh (Micușfalău) 2 coroane; Ioachim Ivan, paroh, Eleonora, preoteasă, Traian, fiu, Atanasie, tată și Ana, mamă (Bărești), dela fiecare cîte 20 bani.

Proces de presă. Căpitanul poliției din Brașov a transpus la procuratură numărul dela 10 August al ziarului săptămînal „Kronstädter Wochenblatt” cu cererea, să i-se întenteze proces de presă pe motiv, că a agitat împotriva Jidovilor. Numitul ziar a avertizat părinții, să-și păzească copiii, căci Ahasver umblă prin lume. — Sîntem curioși să vedem, dacă dl procuror va găsi cas de urmărire.

Tricolorul persecutat. Dumitru Stăicu, ziler, a mers într-o zi la Brașov, încins cu un brîu tricolor. Un polițist văzînd „această cutezăată demonstrație” i-a confiscat brîul și l'a denunțat pe îndrăznețul muncitor la poliție. Foara ungurească din Brașov, înfîntată, cere dela șeful poliției locale să pedepsească pe Stăicu cu cea mai mare rigoare, sperînd, că astfel se va pute scoate la iveală acela, care îndeamnă pe asemenea ignoranți să demonstreze cu colori oprite. Auzi!

Aniversarea luptei dela Sedan. Duminecă a fost aniversarea de 30 de ani, a luptei dela Sedan. Meditînd asupra împrejurărilor de atunci și de acum a relațiilor dintre statul francez și german, se minună omul cît de îngrăbă macină timpul totul în lume. Cine ar fi crezut atunci, că peste 30 de ani, deja în Berlin vor aranja festivități franceze și că împăratul Germaniei va țină cont în dispozițiile sale de plăcerea guvernului francez. — Eată deci cîte treidecenii au fost de ajuns ca relațiile atît de dușmănoase să se schimbe. Bună moară e timpul!

Episcop sârbesc în Timișoara. Se afirmă, că încă înainte de Crăciun se va face alegerea de episcop sârbesc în Timișoara. În serioasă candidație a luat și egumenul unei mănăstiri din Slavonia, cu numele *Simeon Vidak*. E de cincizeci de ani și născut la Timișoara. — În tinerețe a fost funcționar și numai mai târziu s'a preotit. De doi ani este egumen.

Chestia duelului într-o adunare catolică. La a 48-a adunare a catolicilor din Germania, ținută de curând în *Osnabrück*, a ajuns la ordinea zilei și chestia de duel. Un conducător austriac a micșorat antidualist, principele *Carol Löwenstein* încă a luat parte la adunare. Dinsul a înaintat pentru primire o propunere, prin care pe lângă alte motive s'a combinate și condamnarea duelului, care e în contradicție cu judecata, cu conștiința, cu civilizația și stările sociale existente. Adunarea ține necesare compunerea jurilor de onoare, a căror deciziuni s'a dea satisfacție ofensaților, fără ca aceia să ia satisfacție și cu arma. Catolicii vor avea mai departe a propune în viața publică și socială acțiunea aceasta, a cărei scop este de a pune capăt definitiv duelurilor. Pe lângă această propunere a vorbit și deputatul *Grand-Ry*, care a accentuat, că pentru acțiunea contra duelului lucrează și *Alfonso*, infant spaniol. — Propunerea s'a primit unanim.

Omor ritual. De un timp încoace earăși se svesone încercări de omoruri rituale de-ale Jidanilor. — În Batonya nioi o servitoare creștină nu mai află la Jidani, de frică să nu le omoare, căci circula vestea unei încercări. — În Szentos o femeie plângând a istorisit zilele aceste, cum un Jidan bătrân voia să-i înșele fetița în pădure să o omoare. — În Sikló, voiau flăcăii să lovească în cap pe un Jidan bătrân, care cum se spune sa dus acolo cu intenții de a omori copii creștini.

Dislocarea regimentelor de infanterie din corpul 12 de armată. După sfârșitul manevrelor regimentele corpului de armată nr. 12 din Ardeal vor fi astfel dislocate: Regimentul nr. 2: batalioanele 1, 2, 4 și ștabul în Sibiu, al 3-lea batalion în Brașov. Regimentul nr. 31: batalioanele 1, 2, 3 și ștabul în Plevlje, al 4-lea bat. Sibiu. Regim. nr. 50: batal. 2, 3 și ștabul în Brașov, ear' bat. 4 în Făgăraș și bat. 1 în Alba-Iulia. Regim. nr. 51 va rămâne în Cluj. Regim. nr. 62: bat. 1, 3, 4 și ștabul în Viena (2 companii în Laxenburg, 2 în Mauer), bat. 2 în Tirgul-Murșului. Regim. nr. 63: bat. 1, 2, 3 și ștabul în Bistrița, bat. 4 în Orăștie. Regim. nr. 64: bat. 2, 3 și ștabul în Tirgul-Murșului, bat. 1 în Konjica, bat. 4 în Orăștie. Regim. nr. 82: bat. 3, 4 și ștabul în Alba-Iulia, bat. 1 în Udvarhely, ear' bat. 2 în Banjaluka.

Pentru un joben. S'a întâmplat în Berlin. Mirii erau deja la intrarea în oficiul stării civile, când s'a întâmplat neașteptat de sfârșit trist. Mireasa a făcut imputări mirelui pentru că nu a luat joben la actul oficial. Acesta merse adevărat cu o pălărie de pălă. Mirele se nănuia să-i convingă mireasa, că are avertisune față de joben, nu a purtat nici-când și astfel nici acum. Mireasa nu era abia aplicată spre liniștire, din contră devenia tot mai iritată, așa încât chiar și trecătorii s'au oprit locului. Pe mire îl supăra limbușia neîntreruptă și nu stia cum să scape. Deodată îi vine o idee. Își ia pălăria în semn de salut și drumul bătăie. Și-a văzut de cale, lăsând toate adunarea gură cașcă de surprindere. Întreagă daravera tristă pentru un joben.

Operă internațională în Paris. O telegramă din Paris anunță, că în curând se deschide acolo o operă internațională. Fratele lui *Leoncavallo* a contractat cu orașul Paris, ca circuit de pe Champs Elysée să-l transformeze în operă.

Cina soldaților. În ministerul de război earăși s'a pus la discuție de zi cina soldaților. E vorba că acum nu o să rămână numai pe hârtie, ci în adevăr soldații să capete cina regulată. Cina proiectată ar fi să fie răci (din cotozoage de porc). Ministerul se zice că a consultat o mulțime de persoane competente și toți au hotărât că da, soldații să capete cină. Și au aflat că cea mai ieftină cină ar fi răci. Se vede însă că în minister uită împrejurarea, că răci s'nt numai de iarnă. Apoi vară? Alți oameni cizează și vara. Soldații își vor pune vara gura în pod.

Se poate? Nagyvárad Napló. sorie, că contra-candidatul lui Teodor Făssie în cercul Cetea este Vasile Mangra, vicarul din Oradea-mare. Domnul Mangra, ci-că ar pași ca independent. Ne îndoin de-a capo în combinațiile aceste.

Concurs de protopop. Consistorul din Caransebeș a scris concurs la postul de protopresbiter al tractului Vêrșet.

Iubirea unei actrițe. O scenă s'gduitoare s'a întâmplat Vineri seara într-un restaurant de pe Landstrasse din Viena. Un domn elegant îmbrăcat, care se vedea că este actor, ședea la o masă cu o fată tină. Au comandat ceva. Când s'a întors chelnerul a observat, că amândoi erau foarte agitați. În proximitate moment fata scoate un revolver cu șese focuri și îl ținește la templa. Cu mari eforturi a reușit chelnerul și actorului să-i ia arma din mână. Atunci fata a leșinat. După multă oboseală au adus-o la cunoștință și actorul a însoțit-o acasă. Scena aceasta își are antecedentele ei. Fata este o actriță de a doua mână, care în curând avea să se mărite după un actor dela un teatru însemnat din Viena. Cu trei ani înainte la un teatru din provincie s'a cunoscut cu actorul acesta și l'a îndrăgit nebunește. Soartea i'a despărțit. Pe el l'a angajat la un alt teatru. Vineri s'au întâlnit din întâmplare în cafeneaua unui teatru. Întâlnirea aceasta a egduit din nou tot internul fetei. Prin un hamal i'a zis, că îl așteaptă în cel dintâu colț de stradă. S'au preumblat puțin împreună și apoi au intrat în restaurant amintit. Fata e de o fire foarte escentrică. A început întâiu să se plângă, pe urmă l'a rugat să o scape din desperata ei situație, de a lua de bărbat pe cine nu iubește. Văzând că actorul nu reagează, iubirea și desepăria au determinat o la scena cu revolverul.

Cocoși (florițele de cucuruz). Un membru al societății turșilor din Londra, în drumul seu spre Arad, s'a oprit în Budapesta. În primăria lui prin oraș a ajuns într-o stradă, unde cu mare admirație privia la un coș plin de cocoși al unei precepuțe.

— Măsura îi cu un crețar, — zise precepuța — recomandându-și marfa.

Englezul se apleacă și îi zice:

— Hejn?

— Zic că măsura îi cu un crețar. —

Englezul scoate o piesă de 20 bani o dată și își ține buzunarul.

În buzunarul drept îi pune măsura primă, în cel stâng a doua, în buzunarele pantalonilor a treia și patra, până-când Englezul ajunsese căptușit întreg cu cocoși.

S'a așezat liniștit și flegmatic pe o peatră și a început a roade la ei. Conșinutul unui buzunar l'a și consumat cu ajutorul lui D-zeu, dar' apoi mai erau încă două măsuri! Ce să facă? l'a împărășit frumuseț pe stradă, apoi și-a scos încetinel notii și a însemnat în ei:

— Bogată țeară. Foarte bogată. — Cuvântul *bogat* l'a subtras de două ori.

Stipendii din fundațiunea Gozsdu. „Telegraful Român”, dela 3 Septembrie scrie: Ieri s'au terminat ședințele reprezentanței fundațiunii Gozsdu, cari se începuseră Mercuri. Între alte agende rezolvate în ședințele acestea e și votarea stipendiilor pe anul școlar curent, respective până la terminarea studiilor, pentru cari s'au votat. Anume: s'au susținut stipendiile a 38 rigoroșanți în științele juridice și medicină (15.000 coroane), cum și stipendiile vechi pentru 89 stipendiști cari au să-și continue studiile, anume: la 35 juriști, 4 mediciniști, 4 ascultători de filosofie, 5 dela tehnică, 2 dela montanistică și silvicultură, 2 pentru calificarea de profesori la școalele comerciale, agronomice, 5 la școalele de cadeți ces, și reg. ungare, 8 la gimnasil și școale reale, — în total 34.260 cor.

Stipendii nouă s'au votat la: 16 juriști (din 52 concurenți), 3 mediciniști (9 concurenți), 3 tehnici (din 8 concurenți), 3 la filosofie (din 13 concurenți), 1 la silvanistică (din 3 concurenți), 1 pentru calificarea de profesor la școalele comerciale (din 3 concurenți), 1 la școala agronomică (din 3 concurenți), 3 la școalele de cadeți (din 9 concurenți), — total 13.800 coroane. Pentru școalele medicinale s'au mai putut vota, fiind eschauriată deja suma bugetară.

Sprigintul industriei engleze. *Alexandra*, regina Angliei într-un circular a rugat dămele de curte, că cu ocazia festivităților încoronării aceleia să îmbrace numai toalete făcute de croitorii englezi din stoffe indigene. Natural, că rugări de categoria aceasta se iau drept ordin și au și făcut pașii de lipsă, ca să-l eșecute. De altfel regina Angliei nu este primul cap încoronat, care la anumite ocazii patronază industria indigenă. La curtea rusească, germană și spaniolă asemenea se preferă fabricațiile de rufării din țeară. Mai mare supărare cauzează astfel de deciziuni încrezuților croitorii parisieni. Unii ziaristi și-au și exprimat deja supărarea.

Nenorocire. La gara din Jibel (lângă Timișoara) o cală de covrigar, *Müller Antal*, fiind setos, voia să treacă ginele la fântână să bea apă Abia a trecut un rind de sine, la al doilea l'a ajuns deja vicinalul Jibel—Boca și trecând peste el i'a frânt piciorul drept. Starea lui este foarte gravă.

Sima Ferencz apărut. Am fost soris și noi că deputatul *Sima Ferencz* după mai multe năzdrăvănii patriotice a luat tălpășiță. Nu se știu încătrău. Acum a apărut în America. În compania a doi preoți — în cinste de calibrul lui, Sima a deschis cancelaria de notar public în Keesport (Pensilvania). Pentru cine oare? Pentru indivizi cari operează asemenea lor?

Universum. Sub acest titlu e să apară la Viena în curând un lexicon complet tratând despre toate stațiunile balneare din Europa. Primul volum, babil din Austria, e deja în circulație. Lexiconul este proiectat în volume. Un volum costă 20 coroane.

Știri mărante. Un regiment al corpului de armată german din Asia-ostică va sosi în 24 Septembrie la Triest în drumul spre casă.

— În Ighiu, comună românească lângă Alba-Iulia este denumit de medic cercual un Ungur cu numele Dr. Jancsó Ödön.

— În Marseille au descoperit o bandă de punșăși, a cărei căpetenie era bancarul *Carassone* cu încă un șof, sunt arestați deja. Suma câștigată cu punșășiile trece peste 2 milioane de franci.

— Funcționarii ministerilor comune din Viena și impiegatii iltor instituțiunilor comune își primesc acum plățile în aur. Aceasta se va face și în Budapesta.

Din public. *)

Mulțumită publică.

Cu ocaziunea petrecerii de vară aranjată de tinerimea română din Mediaș și jur, la 15/28 Iulie a. c., au intrat ca suprasolviri dela următorii domni: Romul Mircea 3 cor. 60 bani; Ioan Moldovan 1 cor.; Dionisiu Roman 2 cor. 80 bani; Dr. Dumitru Pop 80 bani; Atanasie Popoviciu 4 cor.; Vasile Hodoș 1 cor.; Dr. Eugen Porea 80 bani; Nicolau Doctor 1 cor.; George Iacob 3 coroane; Dr. Ioan Bucur 80 bani; Petru Samărghitan 1 cor.; George Crișan 80 bani; Ioachim Vintilă 1 cor.; Ioan Hulea 1 cor.; Viohentie Popoviciu 60 bani; Ioachim Langa 1 cor.; Vasile Langa 80 bani; N. Surdu 1 cor.; Ioan Popa 1 cor., pentru care maritimisitate li-se aduce și pe această cale cea mai calduroasă mulțumită.

Venitul curat de 12 coroane s'a împărțit în părți egale pentru înfrumșetarea bisericilor române din Mediaș.

Mediaș, la 17 Iulie v. 1901.

Comitetul aranjator.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Bibliografie.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei” se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . . cor. —40	
Portretul Metropolitului Sterea Șuluțiu —40	
Portretul profesorului Gregoriu Silași —30	
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii —40	
Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . —30	
Catedrala din Blaj —60	
Conferența națională dela 1894 . . . —3.	
Românii la Debrețin —60	

Geometrie elementară pentru cl. II. și III. secundară, de Bogdan G. Ionereu, 2 broșuri. București, 1901.

Dictionar mitologic, de canonicul Gavril Pop, a apărut fascicoul al II-lea.

„Băncile de emisie și circulațiune monetară,” în special Banca națională română, de A. D. Damianof. — București, editura „Nouei Reviste Române”. Preț 1 leu 50 bani.

„Sântem o țeară săracă sau bogată din punct de vedere economic?” de V. S. Moga, București. Institutul de arte grafice „Eminescu”. 1901. Preț 50 bai.

„Cultura cânept și a inului,” de V. S. Moga. București, 1901.

Di Ioan Băila, autorul broșurei „Epigrame” a dat un volum de poezii cu titlul: „Pe sub arini”. De vânzare la librăria Krafft, preț 1 cor.

„Curs de albinărie,” de Conta C. P. Vol. I. București. (Nr. 1 din „Biblioteca națională ilustrată”).

Tragedia Calvarului, de abb. Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain” a teologilor din Blaj. Edit. societății tiparului „Tipografeii”, societ. pe acțiuni în Sibiu. Preț: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepțiune originală și într-un stil superb, *divina tragedie* a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obișnuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica escelentei traduceri, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfășoșarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „Tipografeii” noastre. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învălișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfășoșare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

„Istoria literaturii române în secol. al XVIII. (1688—1821),” de N. Iorga, prof. la univers. din București. Vol. I. (550 pag.) Epoca lui Dimitrie Cantemir. — Epoca lui Chesarie de Rimnic. București, 1901. Prețul întregii lucrări (3 volume) 20 lei.

Vol. II. Epoca lui Petru Maior, are următorul cuprins:

Curatele și influențele. — Istoriografia cronicarilor în principate. — Școala de renoație a istoricilor din Ardeal. — Studiile asupra limbii: filologie din principate și din Ardeal. — Legăturile nouă culturale între Ardeal și principate. — Istoriile de tranziție în acestea. — Literatura religioasă. — Influența apuseană în literatura beletristică și știință. Noue genuri literare. — Triumful spiritului nou: Asachi și Lazăr.

Excursuri. Cronicile moldovene înainte de 1688. — O istorie românească a Crăiei Ungurești. — Cronicile muntene înainte de 1688. — Alcătuitoii de condiei.

Prețul unui volum 5 lei.

Scrisori către plugari, de Constantin Sandu, diplomat al școalei de agricultură dela Herăstrău.

Este o broșură a bibliotecii populare a administrației domeniului coronei. Administrațiunea domeniului coronei a dat până acum 19 broșuri pentru țărani, de cuprins mai cu seamă economic. „Scrisori către plugari” este broșura sau cârticea a XIX-a și e împodobită cu portretele MM. LL. Regele și Regina și cu mai multe ilustrații în text.

Cârticea cuprinde mai multe capitole economice, instructive, d. e. Pluguri. — Arături. — Grape. — Sămănașul. — Despre fânate etc., scrise toate în limbaj ușor, popular.

Prăsrea pomilor, prepararea și păstrarea poamelor, de Nicolau Albani, învățător dirig. domeniul în Sâmbăta-inferioară, com. Făgăraș.

Îmbucurătoarea propagandă, ce se face de un șir de ani pentru lățirea pomăritului atât de rentabil la noi, e de a se mulțumi în prima linie acelei pleiade de învățători harnici — nu prea mulți până acum — care prin vorbă și faptă s'au făcut apostolii lui. În fruntea acestora trebuie pus dl. Nicolae Albani, care în decurs de 16 ani, pe lângă multe conferențe pomologice ținute prin comunele comitatului Făgăraș, a distribuit parte din propria-i grădina școlară, parte mijlocind dela pepinierele statului la 20.000 pomi. În cârticea de față, înzestrată cu multe și frumoase ilustrațiuni, și-a depus rodul experiențelor sale făcute într-un șir lung de ani pe terenul pomăritului. Într-un limbaj popular descopere într-un mod firesc tainele pomăritului, începând cu câștigarea seminței, cultura pădureților, altoitul și terminând cu cultura altorilor și arătarea mijloacelor, cari se ne ajute a valoriza cât mai bine poamele.

Cartea, și ea esterior foarte plăcută se poate procura cu preț de 30 cr. (60 bani + 6 bani porto) dela autor sau dela „Tipografia”, societate pe acții în Sibiu.

Poesii de Maria Cunțan. Orăștie, 1901.

Verbe înțelepte. Maxime și reflecțiuni din literatura universală, culese de Aurel C. Popovici, București. Editura institutului de arte grafice și editură „Minerva”. 1900.

Este o bogată colecție de maxime, adunate cu multă sîrguință și pricepere de vrednicul nostru compatriot Aurel C. Popovici. Cartea are format 8-av mic, portativ și 316 pag. cuprinzând la 1300 de maxime și sentențe, tot atâtea perle prețioase ale cugetării celor mai renumiți scriitori și bărbați de valoare ai tuturor popoarelor. Prețul este 1 leu 50 bani.

„Povestea priveghitorii,” după „Înșiră-te Mărgărite”, de I. Manliu. Estras din publicațiunea „Lui Titu Maiorescu, Omagiu”. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ, str. Berzei nr. 59. Preț 25 bani.

Dictionar mitologic. Dl can. din Blaj Gavril Pop a scos în tipografia seminariului archidiecezan primul fascicul din „Dictionar mitologic”, conținător de diferite numiri de persoane și lucruri din vechia mitologie greacă și latină. Fascicoul acesta se estinde pe 80 pagini format 8° și ajunge până la litera D. (Deucalion). Scopul acestui dictionar mitologic, cum spune însuși autorul, este a umple o lacună în literatura română lipsită până acum de un astfel de op. Prețul unui fascicul e de 40 bani (20 cr.) și se află de vânzare la autorul, în Blaj.

„Originea cuvântului Valah,” de Dr. Dimitrie Magdu, Sibiu, „Tipografia”, soc. pe acțiuni, 1901.

Prețul unui exemplar 50 bani. Se poate procura dela librăria W. Krafft în Sibiu.

Din „Biblioteca Săteanului,” redigată de dl Teodor Bogdan, a apărut Nr. 1. Conține: *Balade alese*. Dl Bog. dan cutriărând în decurs de câțiva ani — după-cum spune însuși — „Cămpia Ardealului”, și adunând balade, doine, hore etc. populare, se simte îndemnat a scoate un șir de broșuri lunare sub titlul: „Biblioteca Săteanului”. Prețul unei broșuri este 20 bani. Se află de vânzare în Bistrița la autor.

Romante și cântece de Heine. Traducere în versuri de St. O. Iosif. București, edit. libr. H. Steinberg. Preț 2 lei.

Sosiți în Sibiu.

La 2 Septembrie n. 1901.

Hotel „*Imperatul Romanilor*”: Musta, archimandrit din Caransebeș; Bodo cu familia, șef de gară din Agostonfalva; Grosser cu fiul, jude de trib. din Ibașfalău; Horváth, revisor de cont. Albert, inginer sup. din Aiud; d-na Herzberg din Pola; G. Popovici, cassar, E. Popovici, oficial, din Arad; Turcu cu soția, preot, Zenovia Popovici, din Olăuca; Tomuța, notar din Câmpeni; Vass cu familia, din Micoș; d-na Kovács cu fiul din Dej; Henzel cu familia; din București, privatieri; Zeyk din Diod, Trauschensfeld cu soția din Budapesta, dep. dietali; Elias din Budapesta, Komlosy, Fried, Fischhof, I. Gellert, H. Gellert, Varg, Langer, Wagner, Licht, din Viena, Szendro, Schlesinger, din Budapesta, Teutosh din Brașov, Vertan din Chezdî-Osorheiu, Sesse din Nürnberg, Schäffer din Viena, comercianți; Ludvig cu fiul din Galați, Dimanga din Pitești, d-șoara Wodak din Brad, d-na Deák din Radnoth, Peju din Drăgășani, Pitulescu din Slatina, privatieri; Opreș cu familia, oficial din Ploiești; Hamea, archimandrit din Arad; Vály, inginer sup. Chișineu; Vály, forestier din Deva; Jokl din Biserica-albă; Albert, fabricant din Brașov; Csiky cu fiul, avocat din Gherghio-S-Micleș.

Hotel „*Neuriner*”: Grossmann, locotenent din Keeskemét; Rău, preot din Rimnic; Szaplanecz, oficial, Neuhaus, comerciant, din Budapesta; d-na Metzker din Călimănești; Dr. Metzler, medic, Gröbel, fabricant, din Craiova; Desliu cu soția din Craiova, d-na Truța din Arad, Miclescu din Rimnic, d-na Popovici din Oradea-mare, Cărbunescu din București, privatieri; Dr. Onody din Timișoara, Bauer din Budapesta, accesiști; Murșan, preot din Sebeșul-săseș; Moldovan, notar din Petrla; Kertész, comerciant din Budapesta; D. Popovici din Lugoj, Gurban din Boroșineu, protopopi; d-na Gross din Sebeșul-săseș, Lupu din Hunedoara, Buzdugan, d-na Häusel, din Roșia-de-munte, d-na Brady din Brad, Eliza Dobrescu din România, d-na Fekete din Boroșineu, d-na Abel cu flica din Făgăraș, privatieri.

Hotel „*Melter*”: d-na Costescu, Lăcustean, proprietari din București; Iacob din Brădești, Schmieder din Frankfurt, Popescu din Rimnic, Vasina din Gyertyámos, privatieri; Dr. Lenger, din Brașov, Zigre din Oradea-mare, advocați; Novac din Ubleja, Henția din Sebeș, Porțiu din Căianul-deșert, Popovici din Sfânta-Maria; preoți; Roth din Thüringen, Trebatzky din Craiova, Uffalusi din Chezdî-Osorheiu, comercianți; Popovici, protopop din Făciova; Toth din Bistrița; Bengliu, administrator din Craiova; Olariu din Bepe, Crișan din Săliște, teologi; Hell din Focșani; d-na Hauser din Hunedoara; Demeter, oficial din Galați; Oriol, măiestru de edile din Cluj; Eftofie, comerciant din Galați.

Hotel „*Mihailu*”: Kassay, proprietar din Lechința; d-na Antoni din Orăștie; Sado, antreprenor din Petroșeni; Rehnmann, orologier din Casovia; Csehi, archivar din Dej; Roman, muzicant din Gleichenberg; Trybatzky, pictor din Craiova; Muntz, argășitor, din Reghinul-săseș; Margita Antoni, școlăriță din Orăștie; Constantinescu, comercia t din Craiova; Lucia Vasilevici din Craiova, Rimbaș din Brad, Teresa Wermescher din Reghinul-săseș, privatieri; Sărb din Cserbel, Bogdan din Tereșel, preoți; Floruța din Tereșel, Iuga din M. Brete, Furdui din Tisza, Sărbu din Rogoani, Murza din Cerșor, Ioanichie din M. Brete, Lungu din Tereșel, pedagogi; Mironescu, privatier din Sinaia.

Hotel „*Habermann*”: Rusesco, profesor din București; Fernengel, ospătar din Sebeșul-săseș; Spiridon, preot din Sămbăta.

Pentru redacție și editura responsabili: Andrei B. Ităș. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Academia comercială din Graz.

Curs de abiturienți.

Curs comercial de un an pentru absolvenți de școli medii sau alte asemenea acestora, cari se aplică pe cariera comercială ori industrială, ori cari ca elevi de școli superioare (juriști) voesc să-și înmulțească cunoștințele.

Prospecte informative trimite biroul direcțional, Kaiserfeldgasse nr. 25.

[229] 4—6

Director: I. Berger.

Din editura „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile teranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a născut mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ighat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgășul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din gura Năstăscu. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojana Némecová, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiduri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turenilui de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Ochiulăruș. Un trei picloare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gennevay. Un exemplar 16 bani.
19. Cumpăna. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un poezic îndrăgăș. Novela de Björnsterne Björnson (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teard. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Crăciunului din est. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoica. Din fanteziile lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinul. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarăritul. Comedie de Meliére. Un exemplar 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născu-lămpărat. Poveste din popor de „Mărgărită”. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-lămpărată și poana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgărită”. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazăr. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulcu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghislașoni. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 8 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feșteri. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Fădă. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Eusebiu păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbișeni. Un exemplar 44 bani.
45. Roma învină. Tragedie în 5 acte de Alexandru Papadi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Tradusă din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O cutie de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare. Cântecuri bătrânești. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din

tainele

vieții.

20 de povești și schițe.

Preț 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura de la

Librăria

W. Krafft.

Din editura „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. — 30
Art. de lege XXI. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	— 50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	— 80
Aluășiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare”	1. —
Brote Eugen, Ținerea vitelor	— 24
Trifoiul	— 30
Costan T., Aur, novela	— 40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata	— 32
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.00
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	— 20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	— 40
Reprive din Paradoxe sociologice	— 40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	— 10
Rusuș-Sirianu I., Moara din vale, 8 povești	1.40
Simțion T., Păcate Domnești, novela orig.	— 60
Simu R., Monografia comunei Orlat	— 50

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Hirdetmény.

Szászcsör község örökön eladja az ő tulajdonát képező és a szászsebes-sugági törv. hat. közút 21—23. kilom. szakasza mellett fekvő „Nedei” nevű 63 $\frac{1}{10}$ kat. holdnyi erdő-részt 1901. évi szeptember hó 29-én d. e. 10 órakor a helyszínen tartandó nyilvánítt árverezés útján.

Kikáltási ár: 12 000 Korona.

Bánatpénz: 1200 Korona.

Vásárolni szándékozók már ez alkalommal figyelmeztetnek, hogy ezen erdő talaja az 1879. évi XXXI. trv. cz. 4 §-ában meghatározott jeleggel bír, minek következtében az erdőt továbbra is feltétlenül fenntartani a törvénynek ily erdőkre vonatkozó rendelkezései értelmében kezelni kötelesek.

A többi feltételek az ahilítottnál és szászcsör község előjáróságánál a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Szászsebes, 1901. augusztus 31-én.

A járási főszolgabíró:

Dörr Albert.

Nr. 677/901.

287 1—2

Publicațiune.

Din partea subsemnatului oficiu comunal se aduce la cunoștință, că **pășunatul de iarnă** al comunei **Daia-săsească**, 750 jugere, **se dă în arândă** prin licitațiune publică în **15 Septembrie c. n.**, în cancelaria comunală pentru timpul din **1 Noiembrie 1901** până **1 Martie 1902**.

Daia-săsească, 2 Sept. n. 1901.

Hopprich,
primar.

Lurz,
notar.

Un candidat de avocat,

doctor juris, cu praxă de 2 ani, caută aplicare din 1 Octomvrie a. c. începând în vre-o cancelarie advocațională. Ofertele se se adreseze la administrațiunea „Tribunei”.

288 1—2

Din cauza lipsei de spațiu
se vinde

un biliard

în cafeneaua Bressler,
Sibiu, strada Cismădiei nr. 15.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia” soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”,
cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la
31 Decemvrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliți ai Românilor
Andrei bar. de Șaguna

Alexandru Sterca Șulțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE
GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comandă se pot face la

Librăria W. Krafft

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului” a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce li-se dau cu privire la: pasapoarte, trguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

(Locuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„.....toate n'a tot

Frumoase cât eu nici nu pot

Mal frumoase să-mi socot —

Cu mintea mea”

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăceli nr. 10.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Descrierea Ardealului.

Cine voeste să cunoască frumoasa țeara a **Ardealului**, și cu deosebire **Munții Apuseni**, patria lui **Horla** și **Iancu**, să citească scrierile lui **Silvestru Moldovan**, anume

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale **Transilvaniei** și **Valea-Mureșului**, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apărut în cuvinte elogiase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns unei treburile ce intrădăver se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.”

Comandă se pot face la

Librăria W. Krafft.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată ațona această foaie

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.